روایت مصدومیت‌های جدی دخترانی که قربانی سهل‌انگاری مدیران باشگاه آکادمی سحر شدند

فاجعه را پنهان نکنید

گزارش یک

فائزه زمانی
خبرنگار

با گذشت چند روز از واژگونی اتوبوس تیم بسکتبال آکادمی سحر، هر روز ابعاد تازه‌ای از این حادثه تلخ آشکار می‌شود؛ ابعادی که با روایت خوشبینانه برخی مسئولان و رسانه‌ها از وضعیت بازیکنان فاصله زیادی دارد. در شرایطی که مدام از بهبود حال عمومی مصدومان صحبت می‌شود، واقعیت این است که تعدادی از دختران بسکتبالیست همچنان با آسیب‌های جدی دست‌وپنجه نرم می‌کنند و روند درمان آنها هنوز به پایان نرسیده است. وضعیت بازیکنان نشان می‌دهد که نباید با چند جمله درباره مساعد بودن شرایط عمومی، از عمق این فاجعه غافل شد.

نگران‌کننده‌ترین وضعیت همچنان متعلق به پریا مهرمند است؛ بازیکنی که پس از انتقال به بیمارستان نیکان تهران، تحت نظر کمیسیون پزشکی قرار دارد. طبق آخرین اطلاعات، عفونت شدید در ناحیه پا باعث شده پزشکان فعلاً امکان جراحی او را نداشته باشند؛ شرایطی که نگرانی‌ها درباره روند درمانش را دوچندان کرده است. مهرمند تنها قربانی جدی این حادثه نیست و فهرست مصدومان، تصویری به‌مراتب تلخ‌تر از آنچه روایت می‌شود، نشان می‌دهد. ثنا نبی‌پور که از ناحیه صورت آسیب شدیدی دیده بود، تحت عمل جراحی پلاستیک قرار گرفته و شرایط بهتری دارد. غزل ملکی با شکستگی کاسه چشم و ۲۰ بخیه در ناحیه سر، باید در بیمارستان فارابی تحت عمل جراحی قرار بگیرد. ماهک علیزاده از ناحیه سر دچار شکستگی شده و کتفش نیز آسیب دیده است. سمانه ثابت‌زاده پنج دنده شکسته دارد و مهره‌های کمرش نیز آسیب دیده‌اند. مریم بهمنی هم با شکستگی مهره‌های کمر و آسیب به لگن، نیازمند رسیدگی فوری پزشکی است. در ادامه این فهرست، اسما شادرو با شکستگی و زخم در ناحیه زانو و کیمیا درستکار با شکستگی عمیق در فرق سر، روند درمان خود را پیگیری می‌کنند. آیلار آزاد نیز با آسیب‌های ناحیه سر و کمر در بیمارستان نیکان تهران بستری است. آناهیتا امینی هم که بر اثر برخورد با شیشه، از ناحیه دست دچار بریدگی شدید شده بود، تحت درمان قرار گرفته است.

بدون تردید، جان سالم به در بردن تمام اعضای تیم از این حادثه جای شکر دارد چراکه این واژگونی می‌توانست پیامدهای خطرناک‌تری داشته باشد و به جان باختن چند نفر منجر شود. اما زنده ماندن بازیکنان به معنای پایان ماجرا یا مساعد بودن وضعیت همه آنها نیست. پشت این واژگونی، دخترانی با آسیب‌های جسمی و روحی جدی و خانواده‌هایی قرار دارند که در پی سهل‌انگاری، روزهای پراسترسی را سپری می‌کنند. نمی‌توان از کنار چنین حادثه‌ای گذشت و با چند جمله درباره خوب بودن حال عمومی بازیکنان، پرونده آن را بست. این اتفاق باید برای تمام مدیران ورزش زنگ خطری جدی باشد چراکه حفظ جان ورزشکاران، مهم‌تر از هر چیز دیگری است.

> نگران‌کننده‌ترین وضعیت همچنان متعلق به پریا مهرمند است؛ بازیکنی که پس از انتقال به بیمارستان نیکان تهران، تحت نظر کمیسیون پزشکی قرار دارد. طبق آخرین اطلاعات، عفونت شدید در ناحیه پا باعث شده پزشکان فعلاً امکان جراحی او را نداشته باشند

وزیر ورزش ورود کند

پدر پریا مهرمند: برای نجات پای دخترم زمان نداریم

پدر پریا مهرمند، بازیکن بسکتبال آکادمی سحر که در حادثه واژگونی اتوبوس دچار آسیب‌دیدگی شدید پای راست شده، از وخامت وضعیت جسمانی دخترش خبر داد و خواستار ورود وزیر ورزش و تشکیل فوری تیم پزشکی برای نجات پای او شد.

پدر این بسکتبالیست درباره آخرین وضعیت او پس از انتقال به بیمارستان نیکان تهران گفت: «پای دخترم دچار عفونت شدید شده و تنها در یکی از رگ‌های پایش خون جریان دارد. دو رگ دیگر آسیب دیده‌اند و عصب و عضله پایش نیز در وضعیت وخیمی قرار دارند. عفونت از زمان بستری در اهواز آغاز شده و در مسیر بازگشت به تهران شدت گرفته است.»

او با ابراز نگرانی از تعلل در روند درمان تأکید کرد: «پزشکان می‌گویند باید منتظر بمانیم تا عفونت خشک شود، اما اگر زمان را از دست بدهیم ممکن است عصب و عضله پای دخترم کاملاً از بین برود. وضعیت پریا بحرانی است و هر روز بدتر می‌شود. باید هرچه سریع‌تر یک تیم پزشکی متخصص تشکیل شود تا راهکار اساسی برای درمان او پیدا کنند، نه اینکه همه‌چیز به نظر یک پزشک محدود شود.»

آقای مهرمند همچنین با درخواست از وزیر ورزش برای ورود فوری به این پرونده گفت: «دخترم سال‌ها برای به اهتزاز درآمدن پرچم کشورش جنگیده و نباید به همین راحتی در بیمارستان رها شود. او هنوز امیدوار است به بسکتبال برگردد و برای کشورش افتخارآفرینی کند. مسئولان نباید امیدش را ناامید کنند.»

دستور عارف برای بررسی علت حادثه

در جلسه هیأت دولت، وزیر ورزش و جوانان و وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی گزارشی از روند رسیدگی به مصدومان حادثه اخیر اتوبوس حامل دختران ورزشکار در مسیر آبادان به تهران ارائه کردند.

محمدرضا عارف معاون اول رئیس جمهوری پس از دریافت گزارش‌ها، بر ضرورت تداوم مراقبت‌های درمانی از مصدومان این حادثه تأکید کرد و به وزیر ورزش و جوانان دستور داد علت وقوع حادثه بررسی شود تا با شناسایی عوامل مؤثر، از تکرار حوادث مشابه جلوگیری شود.

عفونت شدید، نگرانی‌ها درباره آینده درمان مهرمند را افزایش داده است

کیهانی: ۲۴ ساعت آینده تکلیف پای پریا را روشن می‌کند

بیست‌وچهار ساعت آینده برای پریا مهرمند، بسکتبالیست مصدوم تیم آکادمی سحر، سرنوشت‌ساز است. شدت آسیب‌دیدگی پای او به حدی است که پوست پا از بین رفته و عفونت شدید، ادامه مراحل درمان را با دشواری روبه‌رو کرده است. اکنون در شرایطی که تیم پزشکی با شست‌وشوهای مداوم و درمان آنتی‌بیوتیکی برای نجات پای این ورزشکار تلاش می‌کند، هنوز هیچ‌کس نمی‌تواند پیش‌بینی دقیقی درباره نتیجه این مصدومیت داشته باشد. دکتر سهراب کیهانی، نایب‌رئیس فدراسیون بسکتبال و عضو کمیسیون پزشکی که پیگیر روند درمان مهرمند است، در گفت‌وگو با ما از وضعیت بحرانی او و بیست‌وچهار ساعت حیاتی پیش رو می‌گوید.

او درباره روند درمان مهرمند و عفونت شدید پای او پس از انتقال به تهران می‌گوید: «مصدومیت پریا مهرمند به‌شدت سنگین است. پوست پاهای او کنده شده و بدون پوشش است. هر کاری که لازم بوده، قدم‌به‌قدم برای او انجام شده و خواهد شد. تیم پزشکی بالای سر او حضور دارد و وضعیتش به‌صورت مداوم بررسی می‌شود. فعلاً نبض پای او برقرار است. از دو روز پیش آنتی‌بیوتیک‌ها را شروع کرده‌ایم و وزیر بهداشت هم در جریان کامل روند درمان او بوده و پیگیر وضعیتش است. تیم پزشکی در حال انجام وظایف خود است، اما کار سختی در پیش داریم و امیدوارم به نتیجه برسد.»

در شرایطی که صحبت‌هایی درباره احتمال از بین رفتن عصب و عضله مطرح شده است، دکتر کیهانی هیچ‌چیز را قطعی نمی‌داند: «هیچ‌چیز قطعی نیست. ۲۴ ساعت آینده زمانی بحرانی و حیاتی است، چراکه باید ببینیم بدن به شست‌وشوهای مرتب و درمان است و امیدوارم بدن قوای داشته باشد و این مرحله را پشت سر بگذارد. در حال حاضر هیچ‌کس نمی‌تواند پیش‌بینی دقیقی داشته باشد. کمک‌ها و معالجات ما و پاسخی که بدنش خواهد داد، نتیجه را مشخص خواهد کرد.» در شرایطی که پدر پریا مهرمند مدعی شده است در بیمارستان اهواز سهل‌انگاری صورت گرفته و همین موضوع باعث عفونت پای این ورزشکار شده، کیهانی این ادعا را تکذیب می‌کند: «نه، سهل‌انگاری اتفاق نیفتاده است و آنها هم کارشان را در مراحل اولیه درست انجام داده‌اند.»

او همچنین در پاسخ به این پرسش که آیا بهتر نبود مهرمند از همان ابتدا به تهران منتقل شود، می‌گوید: «وضعیت بیمار به‌گونه‌ای بود که اصلاً قابل انتقال نبود. ابتدا باید احیا می‌شد و وضعیت ثابتی پیدا می‌کرد تا بتواند منتقل شود.»

اعضای تیم با مهره‌های شکسته سوار هواپیما شدند

گلاب‌گیر: با شکستگی و مصدومیت به اجبار ترخیص‌مان کردند

پیرو حادثه واژگونی اتوبوس با فاطمه گلاب‌گیر، کاپیتان تیم بسکتبال آکادمی سحر صحبت کردیم که به روشن شدن ابعاد تازه‌ای از این ماجرا کمک کرد. او ابتدا شرح حال کوتاهی از شب حادثه داد: «برای ساعت ۶ بلیت قطار داشتیم که از طرف شرکت راه‌آهن هیچ پیامی به مسئولان تیم ارسال نشده بود که کنسلی بلیت را اعلام کند و زمانی که به راه‌آهن خرمشهر رسیدیم متوجه لغو سفر شدیم. بلافاصله آغنده و همسرش اقدام به رزرو بلیت اتوبوس کردند. درهمان زمان هم عده‌ای از بازیکنان مخالفت خود را با این سفر آن هم در شب اعلام کردند اما آغنده در جواب اینطور گفت که چند روزی بارندگی است و اگر بمانیم به بازی بعدی نمی‌رسیم. در نهایت هرطور که بود تصمیم به بازگشت با اتوبوس گرفته شد. در حال حاضر هم پیگیر شکایت از راننده و اتوبوس هستند. ساعت ۲۲:۳۰ راه افتادیم و حدود ساعت ۱:۳۰ نیمه شب بود که این اتفاق افتاد.»

او درباره علت حادثه گفت: «علت هم خواب‌آلودگی راننده و هم لغزندگی جاده بود. وقتی بیدار شدیم کنترل اتوبوس کاملاً از دست راننده خارج شده بود. خانواده‌ها از این حادثه و به خطر افتادن جان فرزندانشان بشدت ناراحت و عصبی هستند. واقعاً خدا به ما رحم کرد که کسی جانش را در این اتوبوس از دست نداده است. اتوبوس خوب بود فقط راننده نرمال نبود و از اول اصرار داشت که همه پول را قبل از شروع سفر بگیرد. راننده مسن بود و من کمک راننده‌ای در کنار او ندیدم.»

کاپیتان تیم از تهدید عده‌ای به سکوت خبر پرده‌برداری می‌کند: «همه داغان شدیم. آقای شایان‌نژاد که اصلاً نمی‌دانم چه مسئولیتی در تیم دارد و فکر می‌کنم از مسئولان خوزستانی یا دوست آغنده سرمربی تیم است، چند روز پیش با من تماس گرفت و تهدید به سکوت کرد. من با لباس‌هایی خونی و شرایطی آشفته به خانه برگشتم و مادرم گفت کجا بودی که به تو رسیدگی هم نکرده‌اند؟ بعد از آن هم مادرم چند جا مصاحبه و انتقاد کرد که در ادامه شایان‌نژاد با من تماس گرفت که چرا مادرت مصاحبه کرده و ما در حال رسیدگی هستیم.»

به گفته گلاب‌گیر برخلاف صحبت‌هایی که شده، اوضاع رسیدگی به بیماران در بیمارستان‌های اهواز اصلاً خوب نبوده است: «وضعیت رسیدگی به ما واقعاً فاجعه بود. اینطور گفته‌اند که ما با رضایت خود از بیمارستان مرخص شدیم؛ در صورتی که همه نیاز به رسیدگی داشتیم و به ما اهمیت نمی‌دادند. با وجود شکستگی و زخم و آسیب‌های جدی در کمال تعجب به ما گفتند شما حالتان خوب است و ما را بستری نکردند. بعد از ترخیص ما را به خوابگاهی نزدیک بیمارستان بردند که ۵-۶ نفره در یک اتاق کوچک بودیم. پدر غزل ملکی خودش را از تهران به اهواز رساند و به جای مسئولان تیم، او پیگیر شرایط ما بود و حتی برای ما غذا تهیه کرد که گرسنه نمانیم. او وقتی دید همگی شرایط وخیمی داریم برایمان بلیت گرفت که به تهران برویم. بسیاری از بچه‌ها به سرشان ضربه‌های شدیدی وارد شده بود و از آنجایی که زمان در چنین اتفاقاتی خیلی مهم است، نمی‌خواستیم زمان را از دست بدهیم و سریعاً راهی تهران شدیم. اوضاع به حدی خراب بود که مریم بهمنی با مهره‌های شکسته درون هواپیما نشست...»

میهمان ویژه فدراسیون دوومیدانی

دیدار صمیمی خسروی‌وفا با حدادی

محمود خسروی‌وفا رئیس کمیته ملی المپیک با حضور در فدراسیون دوومیدانی با رئیس و مسئولان فدراسیون دیدار و گفت‌وگو کرد. در این نشست که صبح دیروز در فدراسیون دوومیدانی برگزار شد، حدادی گزارشی از عملکرد فدراسیون در سال جاری و اهداف آتی دوومیدانی برای قهرمانی آسیای سال آینده و بازی‌های المپیک ۲۰۲۸ لس‌آنجلس ارائه کرد. در ادامه این نشست رئیس کمیته ملی المپیک ضمن تقدیر از عملکرد ورزشکاران دوومیدانی در ناگویا به‌خصوص کسب مدال ارزشمند زهرا زارعی، برای ورزشکاران این رشته در مسیر کسب سهمیه بازی‌های المپیک ۲۰۲۸ آرزوی موفقیت کرد. خسروی‌وفا در این‌باره گفت: «هدف اصلی ما برای لس‌آنجلس، کسب سهمیه در رشته‌های مختلف است و کسب مدال در اولویت بعدی ما قرار دارد. در همین راستا امیدوارم که دوومیدانی نیز سهم قابل توجهی در کاروان اعزامی ایران به این بازی‌ها داشته باشد.» احسان حدادی نیز با اشاره به هدفگذاری فدراسیون در مسیر بازی‌های المپیک ۲۰۲۸ ادامه داد: «هدفگذاری ما برای لس‌آنجلس در حالت خوشبینانه خود ۶ و حداقل کسب ۴ سهمیه برای المپیک ۲۰۲۸ است. تمام تلاش خود را خواهیم کرد و امیدواریم حداقل ۲ ورزشکار اعزامی دوومیدانی نیز بتوانند به فینال ماده خود راه پیدا کنند.» در پایان این نشست صمیمانه، لوح یادبود مسابقات بین‌المللی دوومیدانی جام امام رضا(ع) نیز به خسروی‌وفا اهدا شد.

بررسی وضعیت متزلزل رئیس تکواندو در مجمع عمومی

ساعی رفتنی شد؟

پس از انتشار حکم ابطال انتخابات فدراسیون تکواندو و باطل شدن حکم ریاست هادی ساعی رئیس فعلی فدراسیون تکواندو، حواشی زیادی پیرامون این فدراسیون المپیکی ایجاد شد. حالا و پس از گذشت مدتی از انتشار این خبر نگران‌کننده برای تکواندوی ایران که رویدادهای مهم گزینشی المپیک ۲۰۲۸ لس‌آنجلس را پیش رو دارد، حالا شنیده می‌شود که زمان برگزاری مجمع عمومی این مجموعه برای بررسی مسائل و حواشی مختلف (خصوصاً ماجرای ابطال انتخابات فدراسیون تکواندو و پایان ریاست هادی ساعی) اعلام و مشخص شده است.

برهمین اساس، گویا قرار است مجمع عمومی فدراسیون تکواندو با حضور اعضای قانونی آن در بازه زمانی (پنجم تا نهم دی‌ماه) در تهران برگزار شود. مجمع عمومی این فدراسیون در بازه زمانی ۵ تا ۹ دی ماه با هدف بررسی موضوعات و مسائل مرتبط با فدراسیون و اتخاذ تصمیمات لازم در چهارچوب اساسنامه و تعیین تکلیف وضعیت رئیس این فدراسیون برگزار می‌شود.

این در حالی است که در ماه‌های اخیر ماجرای ابطال مجمع انتخاباتی فدراسیون تکواندو، همچنین باطل شدن حکم و خداحافظی با هادی ساعی رئیس فدراسیون تکواندو مطرح شده بود و گمانه‌زنی‌های مختلفی در خصوص سرنوشت او و فدراسیون تحت مدیریتش شنیده می‌شود. از این رو مجمع عمومی فدراسیون تکواندو برای بررسی همین مسائل تشکیل خواهد شد تا این رشته المپیکی در مسیر حضور در رویدادهای بزرگ دچار چالش نشود.

چرا یک رئیس فدراسیون باید این همه گزینه برای رفتن داشته باشد؟

لطفاً علیرضا دبیر را تحت فشار نگذارید

دایره طلایی

محسن وظیفه / مدتی است که باز هم علیرضا دبیر به کانون شایعات تبدیل شده و این‌بار شایعه شده که او به کمیته ملی المپیک می‌رود. از دو سال پیش درباره علیرضا دبیر یک شایعه به راه افتاد که او تصمیم دارد رئیس فدراسیون فوتبال شود و تا همین چند وقت پیش هم این شایعه ادامه داشت اما حالا این شایعه رنگ و بوی دیگری به خودش گرفته است. آن زمان شایعه در آخرین لحظات ثبت‌نام کاندیداهای فدراسیون فوتبال اوج گرفت و کار به جایی رسید که همه منتظر بودند که برود و برای ریاست فدراسیون فوتبال ثبت‌نام کند. خودش هم بی‌میل نبود اما اصرار داشت که بگوید از سوی برخی افراد تحت فشار قرار گرفته که حتماً ثبت‌نام کند اما خودش علاقه دارد در فدراسیون کشتی بماند. در ماه‌های اخیر با صحبت او درباره فوتبال که البته خودش بعد توضیح داد از سر علاقه‌مندی درباره فوتبال حرف زده، باز هم شایعه ۲ سال پیش جان گرفته و خیلی‌ها او را در یک قدمی ورود به فدراسیون فوتبال دیدند.

حالا در آستانه انتخابات کمیته ملی المپیک باز هم شایعه شده که علیرضا دبیر قصد دارد به انتخابات کمیته ملی المپیک ورود و احتمالاً برای ریاست این کمیته ثبت‌نام کند. این شایعه اینقدر بالا گرفت که حالا خودش هم درباره آن صحبت کرده و گفته که تحت فشار قرار گرفته که به انتخابات کمیته ملی المپیک ورود کند اما خودش انگیزه‌ای برای انجام این کار ندارد: «بله، این موضوع جدی است و دوستان زیادی روی آن تأکید دارند. هم به من فشار می‌آورند و هم می‌خواهند که برای این مسئولیت وارد میدان شوم، اما واقعاً تا امروز هیچ انگیزه‌ای برای رفتن به آنجا ندارم و هنوز به جمع‌بندی نرسیده‌ام. خودم تمایلی ندارم، ولی دوستانی هستند که اصرار می‌کنند برای کمک به ورزش وارد این عرصه شوم.»

این حرف نشانه از احتمال وقوع یک اتفاق مهم دارد و شاید علیرضا دبیر تحت فشار افرادی که ما نمی‌دانیم چه کسانی هستند از کشتی خارج شود و به سمت کمیته ملی المپیک برود. شاید هم مثل دو بار قبلی فقط شایعه باشد اما واقعیت این است که این حرف‌ها هیچ کمکی به کشتی و به علیرضا دبیر نمی‌کند. شاید خودش دوست داشته باشد که هر روز برای یکجا کاندیدا باشد اما نه در شأن خودش است و نه در شأن کشتی هر روز تحت فشار قرار بگیرد.

او در کشتی بهترین عملکرد را داشته و باید در همانجا بماند. علیرضا دبیر شاید از معدود مدیران در ایران باشد که دقیقاً در جایی هست که باید باشد و همین تخصص و علاقه او منجر به موفقیتی بزرگ شده اما حالا با این عملکرد چرا باید از سوی برخی تحت فشار قرار بگیرد، شاید آن افراد صلاح کشتی را نمی‌خواهند؟

زیر و رو کردن زیرساخت‌های کشتی و موفقیت‌های بزرگ در سطح مسابقات قهرمانی جهان همه در دوره مدیریت او رخ داده و حالا چرا باید به او فشار بیاورند که به کمیته ملی المپیک برود؟ البته خوب است که علیرضا دبیر در دوران اوج مدیریتش ورود به یک عرصه دیگر را انتخاب کند و تجربه جدیدی را به دست بیاورد اما خودش گفته دوست دارد تا المپیک لس‌آنجلس که کمتر از ۲ سال تا زمان برگزاری آن باقی مانده، در کشتی بماند و بهتر است که بقیه هم رهایش کنند تا او در کشتی بماند.

کاش جامعه کشتی می‌دانستند که چه کسانی به علیرضا دبیر فشار می‌آورند تا به آنها بگویند؛ لطفاً به علیرضا دبیر فشار نیاورید. کشتی رئیسش را دوست دارد و در همان‌جا باید بماند.

یادداشت

حسین توکلی
قهرمان سابق وزنه‌برداری

در مورد داودی باید تصمیم بهتری گرفته می‌شد

تیم ملی وزنه‌برداری ایران عملکرد بدی در مسابقات قهرمانی جهان نداشت. یک مدال طلای دو ضرب به دست آمد که با رکوردشکنی همراه بود اما برخی از وزنه‌برداران ما ظرفیت عملکرد بهتری داشتند. برای مثال: علیرضا نصیری در بازی‌های آسیایی می‌توانست بهتر کار کند اما این اتفاق نیفتاد. با این حال، از تجربه آن بازی‌ها استفاده کرد و در جهانی عملکرد بهتری داشت. برخی دیگر از ورزشکاران که در بازی‌های آسیایی حضور داشتند، مانند مصطفی جوادی عملکرد تقریباً مشابهی در دو مسابقه داشتند و تفاوت چندانی در نتایجش دیده نشد. علیرضا یوسفی در جهانی فوق‌العاده کار کرد و توانست رکوردهای خوبی به ثبت برساند، اما معتقدم درباره علی داودی هم می‌شد بهتر عمل کرد و او به یک مدال مجموع خوب برسد. البته دقیقاً نمی‌دانم برنامه کادر فنی چه بوده و خیلی‌ها هم از من درباره این موضوع سؤال می‌کنند و بهتر است کادر فنی خودش پاسخگو باشد.

در مجموع به جزیکی، دو حرکت که می‌شد جابه‌جایی بهتری در آنها انجام داد معتقدم در بعضی موارد برای برخی وزنه‌برداران امکان نتیجه‌گیری بهتری وجود داشت. حتی درباره مدال برنز علی عالی‌پور هم می‌شد بهتر عمل کرد و برای رسیدن به مدال نقره برنامه‌ریزی دقیق‌تری داشت. در وزنه‌گیری باید به شکلی عمل می‌کردیم که ورزشکار شانس بیشتری برای کسب مدال داشته باشد، نه اینکه شرایط به‌گونه‌ای پیش برود که یا به مدال طلا برسد یا از سکو دور بماند.

در انتخاب وزنه‌ها نمی‌توان با قطعیت گفت که انتخاب آن وزنه‌ها صرفاً نظر کادر فنی بوده شاید خود ورزشکار هم دقیقاً چنین دیدگاهی داشته و اتفاقی که افتاد حاصل همین تصمیم بوده باشد. من فکر می‌کنم می‌شد با استراتژی بهتری عمل کرد. ورزشکار در آن لحظه تحت تأثیر هیجان مسابقه فضای مدالی و شرایط رقابت قرار دارد. به نظرم علی داودی هم خودش بیشتر دوست داشت به مدال طلا برسد و شاید می‌خواست همان اتفاقی را که در بازی‌های آسیایی رقم زده بود دوباره در جهانی تکرار کند. از نظر منطقی اما با توجه به فاصله زیادی که بین وزنه‌های ۲۴۶ و ۲۶۱ کیلوگرم وجود داشت، شرایط به شکلی بود که اگر می‌خواست مستقیماً سراغ ۲۶۱ کیلوگرم برود فاصله بین دو نوبت وزنه‌زدنش بیشتر می‌شد و این موضوع کار را برایش سخت‌تر می‌کرد. البته ما از بیرون درباره این موضوع صحبت می‌کنیم. در داخل تیم سرمربی و مربیان با یکدیگر هماهنگ هستند و می‌دانند چه برنامه‌ای دارند. بهترین افرادی که می‌توانند درباره این تصمیم نظر بدهند خود ورزشکار و سرمربی هستند.

المپیک جوانان داکار

مدال نقره عسل گل‌تپه در تکواندو

دختر تکواندوکار ایران در فینال منفی ۶۳ کیلوگرم المپیک جوانان داکار مقابل حریف آلمانی شکست خورد و به مدال نقره رسید. عسل گل‌تپه که با غلبه بر حریف سنگالی به فینال المپیک جوانان رسیده بود، برای کسب مدال طلا به مصاف لونا فلینگر از آلمان رفت و در نهایت در دو راند پیاپی مغلوب این ورزشکار شد. ورزشکاران ترکیه و سنگال مدال برنز مشترک این رقابت را به دست آوردند.

حذف غزل مدنی در شمشیربازی

غزل مدنی در ادامه رقابت‌های خود در مرحله حذفی دو مسابقه انجام داد و در نهایت با شکست مقابل نماینده اوکراین از دور مسابقات کنار رفت.

دختر شمشیرباز ایران که در اسلحه اپه در المپیک جوانان شرکت کرده، بعد از سه برد و سه شکست در مرحله گروهی، راهی مرحله حذفی شد که در این مرحله ابتدا به مصاف اندیه مانه امبایه، نماینده سنگال رفت و این حریف را با نتیجه ۱۵ بر ۵ شکست داد اما در دیدار بعد با آلینا دمیتروک از اوکراین روبه‌رو شد و با پذیرش شکست مقابل این حریف با نتیجه ۱۵ بر ۵ از دور مسابقات کنار رفت.

بیست‌وچهارمی کنشلو در تایم‌تریل المپیک جوانان

امیرپویان کنشلو، نماینده دوچرخه‌سواری ایران در المپیک جوانان، در رقابت‌های تایم‌تریل انفرادی جاده به مقام بیست‌وچهارم رسید. این رکابزن ایرانی که روز یکشنبه در ماده استقامت جاده به رقابت پرداخته بود، در مسابقه تایم‌تریل انفرادی با ۳۸ رکابزن دیگر رقابت کرد و در پایان مسیر ۸٫۵ کیلومتری، با ثبت زمان ۱۱ دقیقه و ۳۷ ثانیه و ۴۴ صدم ثانیه در جایگاه بیست‌وچهارم قرار گرفت. این رقابت با حضور ۳۹ رکابزن برگزار شد و نمایندگان کشورهای مختلف برای ثبت بهترین زمان در مسیر تعیین‌شده به رقابت پرداختند.